

REDACTIA

Arad, Deak Ferencz-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an . . . . . 20 cor.
pe 1/2 an . . . . . 10 .
pe 1/4 an . . . . . 5 .
pe 1 luna . . . . . 2 .

Ertil de Duminecă pe an
4 coroane.

Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deak Ferencz-utca nr. 20.

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefrancate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

Deputații români.

Că deputații români din Dieta ungară nu reprezintă sentimentul nostru obștesc, aceasta o știe guvernul maghiar. O știu și celalte partide maghiare și mai bine o știu deputații naționaliști din Dieta. Iosif Papp, bătrânul Fașie și toți ceilalți, vorbesc deci cel mult în numele alegătorilor inconștienți cari i-au ales.

Eată de ce cuvântul lor nici nu are vre-o greutate în Dietă. Ar trebui să fie foarte mărginiți bărbații politici maghiari să nu vadă că au a face cu niște mameluți credincioși și poste chiar ștreburi, cari se bucură că au ajuns între domni mari, și dacă îndrăsnesc să ia cuvântul, o fac, ca în cazul lui Iosif Papp, din porunca: prin escesul lor de zel guvernamental să mai slăbească efectul vorbirilor naționaliștilor de talia unui Dr. Lindner, ori vorbesc cum a făcut o Fașie, numai despre chestii locale, învârtindu-se într'un cerc foarte restrâns de idei, așa că guvernului nu împun, iar înaintea opoziției se fac de ris. Ne mai vorbind de efectul desastros ce-l produce între Români! Alții — și aceștia sunt poate cei mai cuminți — tac tăcerea peștelui.

Cui folosește asemenea deputați?

Evident că nimănui.

Neamț dinte de a intra în Dietă, și nici atunci încoseli, nu și-au dat ostentiv să studieze nevoile poporului și astfel chiar dacă ar avea sentiment pentru neam, nu au priceput, nu știu de unde s-o apuce și în s-o potrivească cu guvernul ca ajute.

Guvernului nu, pentru că înaintea Românilor n'au trecut, prin ei guvernul n'v poate înflăcăta întru nimic asupra poporului nostru, așa că ar pute să fie acolo nu jumătate, dar trei duzine de asemenea deputați români, valoarea lor rămâne nulă!

Ei își folosesc — dacă sunt destul de deștept și pentru asta — lor înșile... Cine poate, oase roade! Cate un post bine platit, cu pensie multă și muncă puțină, ca Ciocan, vre-un notariat public, eată ținta ce urmăresc. Eâr după aceea fac, în anume chestii, pe așa zisii „informatori” și câte unul, care se crede deștept, nevoile mare, face chiar și pe intrigantul, antișambrând pela prietenii miniștrilor. „Besugó”, li-se zice în Budapesta acestor cinstiți ipochimeni.

O datorie de căpetenie este deci pentru bunii naționaliști ca prin luptă desinteresată, luminând poporul, va să zică lucrând în jos, pe viitor să facă cu neputință ca asemenea tipuri să mai ajungă în Dietă. E o rușine pentru noi, Români, că avem asemenea „frați” în sfatul țării și rușinea aceasta nu se poate spăla decât luptând ca în viitor nici să mai dea prin cercurile electorale asemenea explozatori ai „românismului” lor.

Vedem însă că la Șomcuta Mare sentimentul național a ajuns într'o atât de cumplită decadență, încât s'au

găsit — cel puțin așa vestese ziarele maghiare — sute de alegători cari lui Papp Iosif i-au făcut ovațiuni, i-au mulțumit pentru „atitudinea” lui din Dieta și totul s'a sfârșit cu un mare banchet. —

Rămâne acum numai să i-se facă aceleași ovațiuni și dlui Fașie... La tot cazul Șerban merita torțe și musică pentru-că a binevoit să tacă...

Vorba e ca zăpăcelea acesteia trebuie să i-se pună capăt. Și sfârșit nu i-se poate face decât abandonând pe viitor pasivitatea și anii ce-i avem până la alte alegeri să-i petrecem nu în certe interne, ci organizând pe alegători, deșteptând sentimentul datoriei către țară și neam. Căci așa: cu Români în Dietă care denunță pe Români că sunt daco-români, cum a făcut-o Papp, ori ca Fașie, care se laudă că în Bihor la 1848 Români au fost buni kossuthiști, iar sub absolutism au spart ferestrele „Husarilor lui Bach”, cu asemenea Români numai zăpăceala se produce și anume nu atâta între Români, ci mai mult între Unguri.

Uade mai puțin apoi impresia desastrosă ce acești deputați o produc asupra naționalităților, cari necunoscând destul de bine relațiunile dintre noi și mai ales nevezând alt curent în viața noastră, își pot și dispăși a crede că Români strășnici dintre anii 1892—95 acum s'au ticăloșit cu desevirșire.

Când și or mai deschide gura și vor mai debita astfel de nesbății deputații români din Dieta, dela un capăt la altul al țării Români să dea exprimare indignării lor. Să nu ne mărginim la protestul ziarelor noastre, ci să protestăm prin adrese publice, trimise celui ce provoacă disgustul fraților și publicate apoi și în ziare.

Să dau astfel guvernului semne cât de vedite că obștea română nu aprobă atitudinea actualilor deputați Români din Dieta.

Profunzi! În numărul ei dela 12/25 c. gazeta din Brașov începe o serie sub titlul „Enigma din Orăștie”. Le ție un curs de înaltă politică tinerilor dela „Libertatea”, artându-se supărat: pentru-că nu țin seamă de bătrâni și au primit adevăte din articolul „Tribuna Poporului”. De a această dată mai ales e supărată gazeta brașoveană.

Inițialul articol din această serie se termină astfel:

„N'ar trebui să aștepte oare până ce aveți tineri maghiari vor deveni bătrâni, (e vorba de tinerii maghiari despre cari au scris în ultimul lor articol tinerii dela Orăștie: căci e de obște cunoscut, că loriturile cu trebuie să le îndurăm nu vin dela tinerii, ci dela bătrânii maghiari, cari conduc și cârmuiesc azi în țeara ungurască?”

Celelalte profunzimi le vom înregistra d'aci încolo, căci până la 25 desigur, nu se oprește venerabila gazeta.

DIN DIETĂ.

— Ședința dela 25 Februarie. —

După ce Kecskenethy vorbește despre situația deplorabilă financiară și respinge proiectul de buget, ia cuvântul vestitul Pichler, care descrie în cele mai vii culori cum „progresul remanță numai în mizerie”... Revine apoi la tema sa de predilecție: chestia naționalităților, năpustindu-se cu extremă violență îndeosebi asupra Sașilor. Citează din niște rapoarte școlare pentru a dovedi că Sașii se ocupă cu chestii germane ear nu cu afaceri „din patrie”. Face cap de acuzație ca numele comanelor sunt scrise nemțește (Kubik și Oay striga: Rușine, mișelie!) Pe Korodi îl mai învinuște că opera lui Zimandy despre Kossuth a dăruit-o școlilor săsești din Reghin (Olay, care se știe, bătuse chiar pe un deputat catolic pentru-că împărtășise această carte antikossuthistă, striga: „Ticăloșie că astfel de mizerabil stă aici, trebuie gonit afară”. Korodi replică: „Astea le-am auzit deja de multe ori!”

Și așa mai departe: Pichler agită pe ovarășii sei ear aceștia insultă zdrăvan pe Sași.

Se vede că kossuthiștii vor să producă în Dietă scene ca ceea din Belsharath.

Dună ce ministrul Toldy vorbește de acuzații ce i-s'au adus în privința situației financiare, Korodi vorbește în chestie personală. Kossuthiștii însă au făcut așa șgomot, că abea se auzea ce vorbea. D'aceea deputatul sas li-a și strigat: „Dacă nu vreți să ne ascultați, apoi știm noi ce să facem: ne ducem acasă și vom scrie!” Korodi își termină vorbirea la 2 1/2, luând pe rând toate punctele de acuzare ale lui Pichler și desmintind tot ce el a debitat pentru a produce disensiuni și ură contra Sașilor.

DIN ROMÂNIA.

DI Ioan Biann, noul profesor universitar la facultatea de litere și-a inaugurat cursurile Sâmbătă. Au asistat nu numai studenți numeroși, dar și o mulțime de oameni de litere și amici ai școlii. Noul profesor i-s'au făcut călduroase ovațiuni.

Festivalul dela Teatrul național. — Sâmbătă s'a dat la Teatrul Național festivalul organizat de „Sindicatul Ziaristilor”.

S'au reprezentat: Mărioara, dramă țărănească de M. S. Regina; Doctorul fără voce, comedie, și între cele două piese, un intermezzo musical, dat cu concursul d nei Nyida, o artistă, amatoare care posedă o prea frumoasă voce și al d-nei Lucreția Brezeanu artistă a Teatrului Național, al cărei cânt publicul bucureștian amator a avut ocașionea să-l admire la mai multe rânduri.

A. S. R. Principesa Maria, însoțită de d-nele Olga Mavrogheni și Bengescu, doamne de onoare ale Măjestații Sale Regine, și de dl mare mareșal Philipescu, a bine-voit să onoreze cu înalta Sa prezență această serbare, una din cele mai frumoase ale sezonului.

Grațioasa Principesă a exprimat membrilor comitetului „Sindicatului ziaristilor”, vii păreri de rău că Majestatea Sa Regina nu poate asista la serbare, din cauză de indispozițiune.

Sala era plină. În sală observăm: d na Anna Spuru Haret, d na și dl Ion Biann; d-na

și d-nul Ștefan Sihleanu, d na și dl Olmazu; dl Porumbaru, vice-președinte al Camerei etc. etc.

Drama Mărioara, interpretată de d-na Aristița Romanescu, d-nele Mateescu, Ciupașca, și d-nii Notatra și Demetriad, a avut cel mai desăvârșit succes. Scenele de drăgălașă idilă, ca și cele de emoționătoare tragedie, au fost redade cu atâta realitate încât publicul, pe rând transportat și egoduit a izbucnit în aplauze entuziasme după fie-care act, făcând Augastei autoare, și eminentilor interpreți ovițiuni nesfârșite.

D-șoara Bărescu a recitat cu multă căldură — și așa, cum numai d-sa știe să spuna — admirabilele versuri ale confratelui nostru George Ranetti, intitulat Poetul-Regine, ear Licu, unul din artiștii talentați ai Teatrului Național, a zis monologul Șturbarele, în aplauzele șgomotoase ale publicului.

D-nele Nyida și Lucreția Brezeanu au cântat mai multe bucăți, între cari — de d-na Brezeanu — frumoasa compoziție a bătrânului nostru confrate Gr. Ventura, Doi copii, și acompaniată la piano de chiar autorul.

Inutil de a mai spune că au cântat admirabil și au fost aplaudate.

La urmă s'a jucat Doctorul fără voce, cu multă vervă de d-șoara Voiculescu, d-na Ciucurescu, d-na Mărculescu și de d-nii Șoreanu, Aurel Petrescu, Th. Petrescu și de neprețuitul Brezeanu.

Artiștii s'au întrecut de astă-dată.

S'au oferit artiștilor coșuri de flori și coroane.

În sală s'a distribuit un număr ocașional, intitulat „Sindicatul Ziaristilor”, din care s'au oferit câte un exemplar tipărit pe mătase pentru M. S. Regina și Alteței Sale Regale Principesei Maria.

Din străinătate.

Fuad pașă, după cam se scrie din Constantinopol, a fost arestat. Dar guvernul otoman a făcut tot posibilul, ca această știre să nu ajungă în public. După cum se scrie din Constantinopol Fuad pașă și a lăsat milioanele din Asia-mică și toate averile ce avea, cumpărând palatul lui Damad pașă. Sultanul însă i-a scris de multe ori să nu vie în Turcia. Dar el nu a ascultat. Poliția însă urmăria cu atenție pe Fuad pașă. Pașă de multe ori a bătut pe câte un polițai secret și a rugat pe Sultan să facă bine, să pună capăt acestor stări nesuferite. Sultanul l'a ascultat căci vr'o câte-va săptămâni polițaiștii l'au lăsat în pace. Dar după vre-o câte-va săptămâni ear nu i-au dat pace și așa el a adus vr'o 15 servitori din Asia mică, ca să curețe drumul de poliția secretă, când merge la preumblare. Dar poliția nu a cedat și așa servitorii lui Fuad-pașă au ucis șapte dintre polițaiștii secreți. Pentru această faptă însă scurta a tras o Fuad-pașă, căci sultanul l-a prins și l-a trimis în exil în Syria. Unii spun că l-a trimis la Damasc, alții la Medina. Nici nu și-a luat rămas bun dela familia sa.

Rusia și Convenția Anglo-Japoneză. Din Petersburg se anunță, că budgetul marinei rusești din anul curent este proiectat mai mare cu 15 milioane de ruble. Suma aceasta e menită pentru vapoare nouă de războiu.

Se vede, că acesta e un răspuns la convenția dintre Anglia și Japonia, încheiată de curând.

Călătoria în America a prințului Henrich.

Despre călătoria în America a prințului Henrich al Prusiei din New-York se depeșează următoarele:

Când vaporul „Kronprinz Wilhelm”, Duminecă seara în 16 Februarie a părăsit Cherburul, era o seară frumoasă cu stele. Luni noaptea spre Marți, sufla tot mai tare un vânt de nord-vest, din care apoi Marți s'a făcut un uragan. Nainte de amiază uraganul a dat jos un ventilator de pe bord, apoi valurile au trântit jos un matelot care și-a frânt brațul. Principele s'a interesat de starea matelotului rănit, care de altfel e destul de mulțumitoare. Noaptea spre Miercuri dimineața a trecut bine. Vaporul, care Marți a făcut numai 21 mile mărime pe o oră, a putut merge ear cu iușeala obiceiuită. Miercuri noaptea furtuna și-a ajuns culmea, după amiază înse a trecut.

Roțile vaporului eșiau mereu din apă, zguduind întregul vapor. De aceea d. a. tot au ținut proba generală a concertului care era proiectat pe Joi concertul înse tot a rămas.

Pe cale principele Henric era foarte gentil față de ceilalți călători, în deosebi față de dame și copii; se plimba adesea pe bord și mânca în sala comună. În odaia de fumat ședea între ceilalți călători, i-se putea oricând prezenta și chiar întregi conversa cu soții de călătorie. Sâmbătă în ziua aniversării nașterii lui Washington, a adunat la amiază în jurul său pe toți călătorii americani, între ei pe reporterii ziarelor americane și germane, le-a turnat șampanie în pahare și a bătut cu ei în amintirea lui Washington exprimându-și părerea de rău că în această însemnată zi în istoria Uniunii, n'a putut sosi în New-York.

Seara a fost concert pe vapor. Călătorii au lăsat asupra a opt manuscrise ale principelui; s'au dat 8500 mărci pentru ele.

„Kronprinz Wilhelm” a sosit în New-York cu întârziere de o zi, Duminecă la amiază. Viforul care dăduse de cădere zile pe Duminecă s'a domolit și Duminecă la amiază era o zi frumoasă senină. Sâmbătă noaptea au arangiat toate în port și așa cum au putut au depărtat urmele viforului. Căile care duceau către port le-au închis cu cordon polițial și în port se putea merge numai cu bilet de legitimare. Totuși o mulțime de lume aștepta în port pe zăpada țepănă înghețată. Se puteau vedea și multe aparate de fotografiere.

Către 10 ore au sosit în portul Pear, care era decorat cu stindarde, și persoanele

oficioase. „Kronprinz Wilhelm” era în port așteptat de iachta împărătească „Hohen-zollern”, a căruia scări le au acoperit cu covoare purpuri. La 11 $\frac{1}{2}$ se puteau deja vedea cele patru coșuri ale vaporului și mai târziu pe podul comandantului principelui Henric cu suita sa. Lângă dișul stătea amiralul Evans, care a fost primul dintre reprezentanții Statelor Unite care a salutat pe principele Henric încă în Sandy Hook, unde s'a urcat pe bordul vaporului „Kronprinz Wilhelm”. Amiralul Evans a salutat pe principele Henric cu următoarele cuvinte:

„Imi servește spre mare bucurie a saluta pe Alteța voastră regală. Întreg poporul Statelor-Unite grăbește a spune Alteței Voastre Regale bine-ai venit!”

Principele Henrich a răspuns următoarele:

„Mulțumesc, domnule meu, pentru cuvintele d-tale amabile; imi face mare bucurie că pot cerceta frumusea d-voastră țară. Împăratul mi-a încrezut să vă salut în numele lui și eu cu mulțumire împlinesc aceasta încredințare.”

Când „Kronprinz Wilhelm” s'a apropiat de insula Nacutta, principele Henrich a trimis următoarea depeșă, prin telegrafurile bricharconi, presidentului Roosevelt.

„Sperez că în sănătoșearea fiului d-voastre înaintează în mod mulțumitor și că-i putem aștepta grabnica în sănătoșare. Permiteți-mi să în această zi care e consacrată amintirii lui Georg Washington, să exprim urările mele de fericire d-tale și patriei americane. Am sperat că în această zi de sărbătoare națională voi putea pași pe teritoriul Statelor-Unite și-mi pare rău că prin această neplăcută întârziere am produs decepție. Vântul de vest tare și durabil, încă și acestui frumos vapor i-a făcut imposibilă ajungerea limită. Sperez că voi avea ocaziunea a te saluta cât de curând personal.”

Până la Nantuset i-a eșit în cale „Kronprinzului Wilhelm” barca cu aburi a poliției și un mare număr de năi particulare.

Debarcarea în New-York s'a făcut foarte repede, numai așezarea scării a fost grea. După debarcarea orchestra marină s'a coborât îndată și s'a așezat între cele două vapoare. Cu vreo câteva minute înainte de o oră sa dat jos amiralul Evans cu statul major și după aceea amiralul Tirpitz, ministrul de marină german, baronul Plesoen și în sfârșit principele Henrich pe care l-au primit cu ovatiuni sgomotoase.

Principele salutând mereu s'a coborât pe scările precipitate; purta uniformă de gală de amiral și manta. Publicul l'a primit cu vii manifestări, Principele Henrich s'a dus direct pe vaporul „Hohenzollern”, unde l-a primit contele Baudiszin, cu raportul obiceiuit. Principele a trecut înaintea frontului feciorilor, a primit apoi pe primul New-Yorkului apoi deputațiunile oastei și marinei, mai târziu a d-junat. În numele armatei l-a salutat generalul Brook, în numele marinei amiralul Berker; a mai salutat pe principele asociațiunea germană, ear noaptea a plecat la Washington să cerceteze pe presidentul Roosevelt.

NOUTĂȚI.

ARAD, 26 Februarie n. 1902.

Unde duce... dragostea. *Preasfințitul Iosif Goldiș — precum se știe — s'a retras pe un timp în Tusculanul său din Rontaru, având lipsă de liniște pentru restaurarea sănătății sale sdruincinate de oboseșile ocupațiilor zilnice. Dar nici acolo nu scapă de dragostea poroditelor tucticane. Abia se reculese lumina de spaima tragediei puse la toba ziarelor străine, când iată-i că trecură într-o dulce iubilarie. Nu una ci mai multe iubilee ale Preasfințitului se puseră în prospect de către ziarurile străine, care serbări toate ar fi fost să se petreacă în mănăstirea H. Bodrog. În fine, de, ne-am dat și noi după svon și am luat notiță despre acele pregătiri. Aflăm că întreg alarmul este eșecul dragostei care tinde mereu a ține la suprafață discuțiunea asupra persoanei Preasfințitului, ca nu cumva lumea să-și uite de densus. Ciudată dragoste! Altfel Preasfințitul se simte bine în Tusculanul său și deplin restaurat; ear rezultatul sanitar obținut nu e aplicat a-l cheltui în iubilari sgomotoase, cum i-se preparau de către draguții tamburi.*

Comandant al garnizoanei locale, în locul vicecolonelului Wawresska, a fost numit colonelul de husari Jékay Alajos, care ieri a și ocupat acest loc. De câțiva ani colonelul se retrăsese în poziție de disponibilitate.

bătă a dietei din Zagreb s'a iscat un conflict sgomotos între opoșiții și partidul guvernamental, în chestia petiției înaintată dietei pentru independența financiară. După restabilirea liniștii s'a verificat procesul verbal și apoi dista a fost prorogată pe timp nedeterminat.

Procesul părintelui Ardelean. La 25 Ianuarie c. părintele George Ardelean a fost condamnat la judecătoria cercuală din Sătmăr pentru pretinsă agitație contra limbii maghiare. Contra sentenței s'a făcut

recurs la tribunal. Referitor la aceasta „Tribunet” i-se scrie acum:

„Pertractarea procesului părintelui George Ardelean se va ține în 10 Martie n. 1902 la tribunalul din Sătmăr, ca for apelator. Acusatul, spărtorul și martorii nu vor fi „citați” la pertractare, ci numai înștiințați. Va să zică, se va ținea și în absența lor pertractarea. Pe semne vreau să gate brevi manu cu zelosul părinte. Dacă va fi osândit mai are un remediu: cerere de nulitate la curia regescă. De aici mai avem drept să așteptăm imparțialitate. Apărător va fi, ca și la judecătoria cercuală, dl Dr. Ioan Ciordas.”

Parochie gr. cat în Buteni. P. S. Sa Episcopul Pavel a sîstat parochiile din Ignești și Minad, ear în schimbul lor a înființat parochie în Buteni.

Director financiar la Timișoara a fost numit Demian Dragonescu, care până acum ocupa asemenea post la Făcs.

DI Alglave la București. DI Alglave, profesor la facultatea de drept din Paris a sosit zilele aceste în București venind din Bucia. A vizitat universitatea din București. DI M. Săulescu a prezentat profesorilor universitari pe dl Alglave, apoi în prezența acestuia a făcut curs asupra băncilor cu studenții facultății de drept. După curs, dl Săulescu a vorbit în franceză despre organizația facultății de drept din Paris. DI Alglave a făcut elogiul profesorilor și universității române. Seara dl Alglave a participat la serata dela palat fiind prezentat Saveranilor de către dl H. nty ministrul Francei la București.

Moartea lui Emil Holub. V. neri noaptea a răposat în Viena cunoscutul explorator african Holub, după o boală îndelungată. Răposatul s'a născut la 7 Octomvrie 1847 în Haila, orașel în Bohemia. Tatăl lui a fost medic, care pregătire a avut o și el. Imediat după primirea diplomei medicale s'a dus în Colonia-Capri, unde a făcut parale cu praxa medicală. De aici a întreprins călătorii de explorări, cutreerând cele mai periculoase și necunoscute locuri, espunându-se uneori la mari primejdii. Și a dedicat viața explorărilor geografice, pe care teren a ajuns la frumoase și însemnate rezultate.

Holub a scris în materia lui câte-va cărți și a ținut în diferite localități prele-

Tragedia unui artist. Din „Pesta” se scrie despre o măscătoare tragedie. Sculptorul Nagy Kálmán adusese în atelierul său o oia ca model pentru niște lucrări de modela. Oaia avea însă boală de ombl și gura, pe care o lua și el, deoarece ea odată se juca cu oia și o netezea. La spital, sculptorul a suferit cumplit și multe zile și ieri a și înecat din via. El era încă tânăr, abia de 30 de ani și tre artiștii tineri ocupa loc de frunte.

CLEOPATRA.

ROMAN 29

de HAGGARD RIDER.

Traducere de Hero.

Plin de fior și desperare m'am sculat și m'am apucat de lucru, ca un om din care a eșit sufletul.

Am comparat listele fatale și am luat amănunțit toate planurile — aproape din cuvânt în cuvânt mi-am imprimat în memorie proclamarea mea de rege, pe care trebuia s'o dau publicității în ziua următoare. „Cetățenii Alexandriei și locuitorii pământului egiptean!” așa se începea. „Cleopatra, femeia Macedoniei, la porunca lui Dumnezeu a primit pedeapsa cuvenită păcatelor ei...”

Toate acestea le săvîșeam ca un om în care nu mai e suflet, și pe care nu puteri interne, ci numai fizice îl îndeamnă la fapte. Așa trecu vremea.

La orele trei după masă, după cum era făcut planul, m'am dus în casa unde ședea unchiul meu Seps, și în care am întrat prima oră acum trei luni, când am sosit în Alexandria.

Aco'o am găsit adunați la sfat secret pe conducătorii revoluției cotățenești, șapte la număr.

Când am intrat în casă și au înțeles nsa în urma mea, au ingenunchiat înaintea mea și au strigat:

— Mărire ție, Faraone!

Eu le făcui semn să se ridice, spunându-le că nu sunt încă Faraon, căci n'au eșit încă pui din ou.

— E adevărat, stăpâne; zise la acestea unchiul meu, — dar i se vede ciocul prin gâoace. Nu de geaba se pregătește Egiptul de atâția ani. Să nu greșești numai pe seară impunsătura de pumnal. Cum ai și putea-o greși? Nimic numai poate sta în calea victoriei noastre.

— Ea se află încă în mâinile zeilor, răspunșeu.

— Nu-i așa răspunse din nou Seps — Zeii a pus victoria în mâinile muritorilor: în mâinile tale. O, Harmachis! și acolo e în siguranță. Estă aici sunt listele. Treizeci și una de mil de oameni înarmați au depus jurământul, că se vor rescula îndată ce va sosi vestea; în decurs de 5 zile toate cetățile Egiptului vor fi în mâinile noastre; afară de aceea am încheiat alianță cu triumvirii, și dacă e de lipsă, îi vom cumpăra, căci bani sunt destul în țară, și dacă ar trebui mai mulți, tu bine-șiți Harmachis, unde sunt depuși dacă Roma ar avea nevoie unde nu pot s'ajunge brațele Romanilor.

De cine ar trebui dară să ne temem? De nimeni. Se poate că va fi luptă în acest oraș revoltat, și se știe conspirații contrare, ca să readucă pe Arsinoe în Egipt și s'o pună pe tron. Trebuie să lucrăm cu severitate față de Alexandria — chiar s'o dărimăm la caz de nevoie. În ceea-ce privește însă pe Arsinoe, la vestea morții Cleopatrei, vor porni la drum cei ce o vor asasină în secret.

— Dar mai există copilul Caesarion, răspunșeu — E probabil ca Roma să-și men-

ție dreptul de moștenire al lui Caesarion, și fiul Cleopatrei sigur va moșteni drepturile Cleopatrei. E un pericol îdoit aici.

— Nu te teme, zise unchiul meu Seps — Caesarion va fi mâne în Amenti cu cei ce l-au zămislit. M'am îngrăit eu de asta. Trebuie să stăpâniți Ptolomeii ca nici o vișă să nu mai răsără din rădăcina lovită de mânia lui Dumnezeu.

Nu-i alt mod? întrebai cu tristețe. Inima-mi seacă de această inundare de sânge. Cunosce bine copilul: are focul și frumusețea Cleopatrei și mintea marelui Caesar. Ar fi o ticălogie să-l asasinăm.

— Harmachis nu fi așa mic de suflet, zise unchiul meu întunecat.

— Ce-al pătit? Dacă băiatu acela e într'adevăr așa, atunci avem cu atât mai mult motiv, să-l omorim. Ai voi să crești pui de leu, ca pe urmă să te smulgă de pe tron?

— Fie dar, răspunșeu ostând.

— Cel puțin va fi cruțat de multe peripeții și cu sufletul nevinovat va părăsi pământul... Acum să vedem planurile.

Ne-am sfătuit multă vreme, până în fine văzându-mă pe pragul marelui eveniment și misiunii noastre mărețe, mi-s'au redesteptat sentimentele zilelor trecut. Pe urmă am aranjat totul și am arangiat așa, că abea s'ar pute întempla vr'un necaz, căci am stabilit, că la cazul când până seara nu mi-ar reuși s'o omor pe Cleopatra, atunci planul rămâne neexecutat până a doua zi, când voi avea ocazia favorabilă. Căci moartea Cleopatrei va fi semnul de alarmă.

Terminându-ne afacerile, ne-am sculat și punând mâinile pe emblema sfântă, am depus jurământul, care nu se poate descrie.

Pe urmă, unchiul meu mă sărută, cu ochii lucitori de lacrimile speranței și ale bucuriei. M'a binecuvântat, zicând că și-ar da bucurios viața, dar ar da și o sută de vieți, dacă ar avea, să poată numai ajuta ca Egiptul să-l vadă earăși populat, ear pe mine care-mi trag originea din sânge vechi regesc să mă poată saluta pe tron.

Era un adevărat patriot, care nu doorea nimic pentru sine, și totul a jertfit pentru cauză. Eu îl săruta-i asemenea și cu acestea ne despărțirăm.

Nici nu l'am mai văzut în ființă pe el, care ar fi meritat odihna ce mie-mi este denegat.

Am plecat și am încă destulă vreme ca să cutreere orașul oprindu-mă la fiecare poartă și însemnându-mi bine diferitele porți, unde aveam să ne postăm trupele.

Ajunsei în fine la țărnul unde debarcasem prima dată și văzui o corabie plecând pe marea lucie. O privii cu dorul de a fi pe ea, ca să mă ducă pe aripile ei albe pe vr'un țerm îndepărtat, unde să pot trăi în umbră și să mor uitat.

Mal văzui și o a doua corabie, care venia în jos pe Nill, de pe al cărei copertă tocmai acum se scoborau pasagerii pe țerm. îi privii câte-va minute, gândindu-mă dacă nu sunt oare din Abruthis, când auzii lângă mine o voce cunoscută.

(Va urma.)

Marele foc din New-York. In New York s'a declarat in zilele trecute un mare incendiu. A ars arsenalul regimentului 71 din strada Parkes Avenues. A făcut explozie o mare cantitate de praf de pușcă. Multe gloanțe de pușcă și de tun sburau prin aer, așa, că pompierii nu s'au putut apropia de magaziu, ca să atingă focul. Focul s'a întins și asupra multor case din vecinătate și asupra hotelului din Parkes-Avenues unde erau mulți oameni. In hotel desordinea era la culme; mulți domni au sărit pe fereastră în stradă, de unde pompierii i-au dus la spital cu oasele frânte. Colonelul Pfeffer cu familia sa, proprietăreașă hotelului și multe alte persoane mai bogate au ars în flăcări. Majorul Müller s'a rănit de moarte. Un zd mare al hotelului și un turnuleț s'au prăbușit îngropând sub el o mulțime de oameni. In incendiu au murit cincisprezece oameni și s'au rănit foarte grav mai mult de cincizeci de oameni. Poliția a avut grije, ca să salveze întâiu viețile oamenilor din casele de prin prejur. Pompierii s'au suit pe scări în case și su salvat mai mult de douăzeci de oameni în felul acesta. Inea multe femei s'au aruncat din etajii și patrulea și s'au rănit grav s'au murit. Mulți domni, cari erau în hotel, s'au înăbușit în fumul cel mare.

Sub ghiață. O mare lovitură a ajuns pe o familie aristocrată din Anglia. Fetele lui Sir William Grenville s'au înecat în apă când paunau; o camerieră, care a sărit să le scape, s'a înecat d'asemenea, rupându-se ghiața sub ea. Casul acesta s'a întâmplat așa: Fetele lui Grenville au petrecut pe tătăi lor la gară, de unde pleca cu trenul. După aceea au voi să ajungă pe patine acasă. Ele aveau lângă ele pe Miss Garrett, camerieră. De abia au făcut un drum de vre-o câteva minute, când ghiața s'a rupt pe o mare parte a locului. De sub ghiață s'a venea la suprafață. Miss Garrett care patina mai în urmă, nu s'a cufundat, pe când fetele lui Grenville au dispărut sub ghiață. Guvernanta fiind foarte curajoasă, a grăbit să scape fetele, dar nu peste mult timp s'a rupt ghiața și sub ea. Dar a fost prea târziu, căci baronesele au dispărut sub ghiață, pe când guvernanta ținându-se de o bucată mare de ghiață a strigat: ajutor. Auzind strigătele oamenilor dela gară, au fugit la locul unde erau nenorocitele, și au aruncat o funie guvernantei, spre a o scoate afară. Dar ea fiindcă frigul cel mare i-au înghețat mâinile, nu a putut prinde funia și așa s'a înecat. Nu putând ajuta astfel oamenii, suindu-se pe barele au rupt pe o mare suprafață ghiața și au pescuit cadavrele nenorocitelor. Cadavrele au fost mai în urmă transportate la castelul baronului Sir-William Gaenville, care a fost avisat prin telegraf de nenorocirea de s'a relintors acasă.

Petreceri. Credincioșii bisericii ort. rom. din V-Velenta în favorul bisericii lor arangiază bal la 2 Martie n. 1902, în localitățile restaurantului Nicolae Budaș str. Clujului. Prețul de intrare pentru 1 persoană 1 coroană. Inceputul seara la 7 ore. Oferte generoase se primesc cu mulțumită.

— *Producțiunea teatrală* urmata de dans se va aranja în salele școlii române gr. cat. din Alba-Iulia cu elevii școlii Sâmbătă, în 1 Martie st. n. a. c. Inceputul deis la 7 ore seara. Venitul carat este Iulia A. în folosul bisericii gr. cat. din A. I. „O Șe. Comitetul. Se va reprezenta: „Paza Maicii Mă“ localizată de J. P. II. A. Popp. — dramă în 4 acte de

Felurimi.

Serpi cari prind sobolani. In Brazilia s'au înmulțit așa de tare șobolanii în cât locuitorii cresc un fel de șarpe care îi nimicește.

Acest șarpe, care acum a devenit un animal domestic, se numește gib bia, e lung de vre-un metru și e gros ca brațul omului, face parte din specia boa, și se poate cumpăra în Rio de Janeiro și alte orașe din America pe prețul de un dolar și jumătate.

Acest șarpe, care nu face nici un rău, și e foarte greoiu în mișcările sale petrece toată ziua dormind; îndată ce apune soarele însă, numai decât se schimbă, începe să se miște în dreapta, în stînga, se urcă, se coboară, pleacă la vînațoare în care timp caută prin pod, pivnițe, ba, — ceea-ce se poate face foarte ușor la casele de acolo, — intră și pe sub podele.

El stă culcat la locul său de pîndă cu o adevărată violență ce nu se poate găsi decât la animale de un ordin superior, — și dacă se arată vre-un guzgan la orizont dintr'o săritură îl apucă de gât și îl omoară.

Acești serpi, foarte rar obișnuiesc să-și caute hrana la aer liber, ci se nutresc cu cea ce le dă stăpânul casei. Pe guzganii nu-i omoară din foame ci numai din petrecere, și prin aceasta aduc mari foloase locuitorilor.

Memoriile ex-reginei Isabela Spaniei. Zilele trecute exregina a primit în palatul ei din Paris pe celebrul romanțier și dramaturg spaniol Perez Galdos.

Acesta lucrând la un roman istoric, care cuprinde timpul dela 1846 — 1868, voi să ceară dela fosta sa regină informații asupra multor evenimente politice și istorice, pe cari până acum nu le știe nimănui.

Ex-regina Isabela primi pe romanțier cu cea mai mare amabilitate, și se arată foarte cunoscătoare scrierilor lui Galdos, cărora își datorează popularitatea, dar evită cu atîta prudență întrebările asupra proprieții ei guvernării, în cât romanțierul avea impresiunea că se află în fața unei concurențe. Da, într'adevăr o concurență!

De multă vreme se vorbește în cercurile coloniei spaniole din Paris, că regina Isabela și-a dictat o parte din memoriile ei, iar cealaltă parte, de sigur că cea mai interesantă, a scris-o cu mîna ei proprie. Se dă chiar și numele institutului căruia regina i-a încredințat manuscrisurile.

De sigur că va trece multă vreme până când ele vor fi tipărite, de oare-ce regina Isabela II se bucură de cea mai perfectă sănătate și nu se gîndește ca să-și turbure liniștea „exilului“ ei, prin publicarea memoriilor, cari de sigur că vor provoca o mare discuție în public.

De altmintelega, Perez Galdos este destul de documentat asupra noului său roman, în mare parte din arhiva privată a familiilor spaniole, cari trăiesc acum în Germania.

Perez Galdos este autorul celebrei drame „Electra“, ale cărei reprezentanții unii au provocat cunoscutele răscoale sângeroase în contra preoților și călugărilor din Spania și cari au fost reprimate prin foc și sabie.

Mumi moderne. Un medic belgian a inventat o mașină, cu a ajutorul căreia împiedecă putrezirea cadavrelor.

Ea e ca un sicriu de aramă, în care se pune cadavrul. La un capăt se pune cârpe muiate în formalin la celalalt capăt e un ventilator electric, care pune în mișcare aerul din sicriu.

Aerul se încarcă cu formalin și aceasta pătrunzând în toate fibrele cadavrului, face ca el să nu putrezească.

Pentru a rămâne lung cel puțin o vreme trebuie preparat în modul acesta timp de 3 zile; ca să nu putrezească nici peste mii de ani, îi trebuie cel puțin o lună.

Print și profesor. La univesitatea din München s'a înmplat zilele acestea un mic incident, care este foarte mult comentat.

Profesorul Ranke, cunoscutul fiziolog, ținu un curs despre deosebirea dintre om și maimuță, cu care ocaziune a vorbit în chip umoristic și foarte afabil și despre damele și ofițerii, cari se încorsetează, voind să mascheze în mod prea exagerat deosebirea taliei omului de aceea a maimuței.

Printul George de Bavaria, un zelos ascultător al profesorului Ranke, după terminarea cursului, adresă profesorului în chipul cel mai corect și mai politicos întrebarea, dacă dl profesor s'a gîndit și la

dinaul în calitate de ofițer și că oare nu crede că cele spuse sunt o insultă adusă corpului ofițeresc?

Profesorul Ranke declară în câte-va cuvinte că nici prin gînd nu i-a trecut ca să insulte corpul ofițerilor.

O dramă sângeroasă. In restaurantul „Zur Post“ din Stahnsdorf s'a întâmplat zilele trecute o sângeroasă dramă familiară.

Fostul proprietar al restaurantului, Franz Weber, a rănit grav prin mai multe focuri de revolver pe soția sa cu care era în divorț, și apoi s'a sinucis trăgându-și un glonte în gură. Motivul acestei crime a fost gelosia, care, după cum spun vecinii, era întemeiată.

Soțul, care era în vîrstă de 31 ani, se dădu la patima beției din cauza traiului său în familie. Afacerile mergeau din ce în ce mai rău, astfel încât proprietatea sa a fost vindută la licitație. Într'aceea Weber degenerase atît de tare, încât fu internat într'un sanatoriu pentru boale de nervi. După-ce fu concediat, el își câștigă existența, scriind adrese în Berlin.

El trăia însă separat de soția sa, în vîrstă de 30 de ani, pe care o bănuia de infidelitate.

In ziua săvîrșirii faptei, el se duse la Stahnsdorf pentru ca să se înțeleagă cu soția sa în privința divorțului. Soții se întălniră într'o cameră a restaurantului „Zur Post“. Pe la orele 7 seara se auziră mai multe detonături.

Soția lui Weber strigă după ajutor și căzu după aceea leșinată lângă ușa. Nenorocitul soț s'a sinucis. Moartea sa a fost instantanee. Femeea, grav rănită de patru gloanțe, a fost transportată la locuința ei. Se crede că ea va scăpa cu viață.

Dueluri. Un duel sângeros a avut loc acum câte-va zile în orașul Ulm între un locotenent prusian și un sub-locotenent bavarez.

Eată câte-va amănunte: Locotenentul prusian fu transferat la garnizoana dela Metz și plecă acolo ca să-și caute o locuință confortabilă. Familia sa rămase în Ulm.

In timpul absenței sale, sub-locotenentul bavarez făcu curte în chip necuviincios soției locotenentului.

Aceasta a spus totul locotenentului, care provocă la duel pe sub-locotenent. Juriul de onoare a admis în unanimitate acest duel, care a avut loc în sala de scrimă a cazărmei de cavalerie. Arma aleasă a fost pistolul. Locotenentul fu împușcat în pept și acum zace grav rănit la spitalul militar.

— Un duelant din China va sosi zilele acestea în Bremerhaven, cu vaporul Principesa Irene. Este vorba despre un fociist, care a ucis în China pe un alt fociist.

Amîndouă camarazii erau dușmanii de moarte, din care cauză se provocară la due cu pistoalele. Când unul dintre duelanți căzu mort, cel-lalt voi să sară peste bord, dar a fost prins și pus în fiere. El va fi judecat de consiliul de războiu.

Călindarul secerei. In Ianuarie se seceră în Argentina, Chili (America de sud) și în Australia. In Februarie în India și Egiptul de sus. In Martie în Egiptul de jos. In Aprilie pe insulele Cipru, Cuba, apoi în Asia mică, Mexico și Persia.

Recoltă bogată au în Mainu Florida, și Texas (Statele Unite) Asia centrală, China, Japonia, Maroco, Algeria și Arabia. In Iunie se strange recolta la noi, în statele balcanice, Ungaria, Rusia de sud Spania, Portugalia, Franța de sud, Italia și câte-va state din America de nord. In Iulie începe secerea în Germania, Austria, Svițera, Franța de nord Rusia de vest.

In August în Belgia, Olanda, Anglia de nord, Rusia centrală Danemarca. In Septembrie vine la rînd Suedia, Norvegia. In Octombrie Scoția.

In noembrie se seceră în Transvaal Peru, ear în decemvir în India posterioară, Birma și New-South Wales.

INVITARE.

Domnii membrii ai casinei române din Bozovicu sunt prin aceasta convocați la *adunarea generală ordinară*, care se va ținea la 10 Martie 1902 st. n. a. m. la 10 ore în localitatea Reuniunii.

OBIECTELE DE PERTRACTARE:

1. Raportul comitetului.
2. Raportul casierului și biblioteca-rului.
3. Darea absolutului.
4. Alegerea biroului și comitetului.
5. Eventuale propuneri.
6. Inchiderea adunării.

Bozovicu, în 20 Febr. 1902.

Iul. Novac,
președ.

Ioan Brinsei,
secretar.

ULTIME ȘTIRI.

Roma, 26 Februarie. E aproape sigur că tot ministerul Zanardelli rămîne la conducere.

Madrid, 26 Februarie. Atît aici cît și la Barcelona ordinea publică n'a mai fost conturbată. Greviștii aproape pretutindent au reluat lucrul. Numai la Malaga s'au pus în grevă brutarii.

POSTA ADMINISRAȚIEI.

Abonent nr. 612. Mai sunteți în re-stanță pe anul curent cu 5 cor.

BIBLIOGRAFIE

„Din Liturgia bisericii ort. române“ manual cu ilustrațiuni — pentru școale medii și populare, a eșit de sub tipar și e poate procura dela Administrațiunea ziarului „Tribuna Poporului“. Prețul unui exemplar 60 fleri plus porto postal 5 fleri.

A apărut:

Clipe de Repaus

de
SORCOVI.

Un drăgălaș volum de schițe și foițe.

Se poate procura și dela administrația „Tribunei Poporului“ cu prețul de 2 cor. plus 20 fl. porto.

Red. respons. Ioan Russu Șirianu.
Editor Aurel Popovici Barcianu.

Insertiuni și reclame.

Se caută

2 culegători-tipegrafi.

— Condiție sigură. —

Doritorii au a se adresa administrației „Tribunei Poporului“, în Arad.

Condițiuni de limitare.

In scopul îngrădirii și eventual al clădirii unui local separat bisericii gr. ort. române din Siria (Vilșgos) cu preliminarea sumei de 1500 coroane se publică termen de limitare ținîndă la 9 Martie st. n. 1902, după amiază la 2 ore, în școala centrală din Siria.

Condițiile de limitare și preliminarul de spese în orele oficioase se pot cerea la subscribul.

Șiria, la 10/28 Februarie 1902.

Nicolae Lăzărescu,

717 1—3

preș. com. parohial.

